

[Bomholt.]

og har derfor skrevet, at Beskæftigelsen fortrinsvis sker ved produktivt Arbejde, der ellers ikke kan antages at ville være bragt til Udførelse. Disse Ord maa nærmest opfattes som en Henstilling til de paagældende Kommuner og Foreninger om at have Opmærksomheden henvendt paa dette Punkt.

Dernæst havde Venstre stillet et Ændringsforslag om at udvide Antallet af de forskellige Arter af Arbejde i § 1. Et Par af disse Arbejder, Plantning af Læbælter og Plantager, har vi medtaget, idet vi dog mener, at ogsaa denne Arbejdsforanstaltning kunde have været iværksat efter den hidtidige Lov.

Endelig er der en Bestemmelse om, at de arbejdsløse skal have enten Kost og Logi ved Kommunens eller vedkommende Forenings Foranstaltning eller et efter Forholdene passende Vederlag derfor. Venstre havde i sidste Stykke af § 1 i Venstres Ændringsforslag foreslaaet — jeg beder om den højtærede Formands Tilslædelse til at citere Bestemmelsen —:

„Det maa dog iagttages, at det samlede Vederlag bliver væsentligt mindre, end hvad andre unge paa den paagældende Egn ved Arbejde, der kræver lignende Kvalifikationer, kan opnaa ved selv at skaffe sig Arbejde.“

Det vil i og for sig være urimeligt at indføre dette Bogense-Dansk i selve Paragraffen, fordi det meget vanskeligt kan tænkes, at de ganske beskedne Beløb, som de unge faar tilstillet, skulde kunne virke konkurrerende paa det almindelige Arbejdsmarked. Vi har imidlertid indføjet Ordene:

„eller et efter Forholdene passende Vederlag herfor.“

Af særlig Betydning er Ændringen til § 2, hvor det hidtidige Beløb, der kunde udbetales pr. arbejdsløs pr. Dag, 2 Kr., er forhøjet til 2 Kr. 50 Øre. Socialdemokratiet kunde have ønsket, dette Beløb var blevet forhøjet til 3 Kr., men vi anser ogsaa det nu fastsatte Beløb for en væsentlig Forbedring.

Endelig er der indført en ny § 3. Det i Henhold til Loven nedsatte Udvalg kan, hedder det,

„tilstaa et efter Forholdene passende Tilskud til de af Foranstaltningens Iværksættelse foranledigede Etableringsomkostninger, saasom til Anskaffelse af Inventar og Indretning af Opholdsrum.

Socialministeren kan yderligere tilstaa et passende Tilskud til nødvendige Rejseudgifter ved de deltagende arbejds-

løses Frem- og Tilbagerejse og, hvor Beskæftigelsesforanstaltningen maatte gøre det rimeligt, til Anskaffelse af særligt Arbejdstøj eller særlige Redskaber“.

Der har hidtil været Vanskeligheder ved Frem- og Tilbagerejserne, navnlig for visse Institutioner, som havde Forbindelse med arbejdsløse fra flere Kommuner. Der er ogsaa Grund til med Glæde at hilse den Forbedring, at de arbejdsløse kan faa særligt Arbejdstøj og særlige Redskaber, hvor det maatte være ønskeligt. Mange af de arbejdsløse, som deltager i den Slags Foranstaltninger, har ikke Arbejdstøj, heller ikke det Fodtøj, de skal bruge, navnlig ikke om Vinteren, hvor de eventuelt skal deltage i Jordarbejde. Det maa derfor siges, at § 3 indeholder en betydelig Forbedring paa dette Punkt.

De resterende Ændringer i Flertalsforslaget er nærmest af formel Karakter.

Med Hensyn til Venstres Stilling, saaledes som den er udtrykt i Ændringsforslagene, er det typisk, at Venstre ikke ønsker en Lovgivning for de unges Skyld, for at give dem de bedst mulige moralske Betingelser for Fremtiden, men for at faa udført billigt Arbejde, og dernæst at Frivillighedsprincippet søges afløst af Tvangsprincippet, saaledes at Venstre egentlig som Overskriit til sit Ændringsforslag burde have skrevet: Forslag til Lov om tvungen Arbejdstjeneste. § 1 i Venstres Ændringsforslag er i alt væsentligt indarbejdet i Flertallets Ændringsforslag. Med Hensyn til § 3 er vi tilbøjelige til at mene, at det vilde være rimeligt, om der fortsat var to Repræsentanter for Arbejdsgiverforeningen og to Repræsentanter for De samvirkende Fagforbund, da et sagkyndigt Skøn med Hensyn til Arbejdets Art er af Værdi, og skulde man ud over dette Antal yderligere have en Repræsentant for Købstadsforeningen og en Repræsentant for De samvirkende Sogneraadsforeninger, vilde Udvalget blive rigelig stort. Den værste Anstødssten indeholdes i Venstres Ændringsforslag til den gældende Lovs § 4, hvor det hedder:

„Naar en Kommune anviser unge arbejdsløse Beskæftigelse ved et Arbejde, der er igangsat efter denne Lov, og vedkommende vægrer sig ved at efterkomme Anvisningen, er Kommunalbestyrelsen berettiget til at sidestille en saadan Vægning med de Tilfælde, som Loven om offentlig Forsorg § 306 omfatter.“

Disse Ord viser tydeligt nok, at vi her staar over for den tvungne Arbejdstjeneste. Venstre, det Parti, der tidligere syntes at kende Begrebet Liberalismen, gaar nu ind for